

godkendte Kontrakter. I øvrigt bestemmes det om den Bemyndigelse, Lærlingenævnet skal have: „Endvidere vil Lærlingenævnet, naar det for Nævnet foreligger oplyst, at en Lærlingekontrakts Bestemmelser er overtraadt af en af Parterne, kunne beslutte at henvende sig til Parterne og søge Forholdet berigtiget, ligesom Lærlingenævnet, naar det ved Henvendelse til Nævnet af en af Parterne i et Læreforhold gøres gældende, at Kontraktens Bestemmelse er overtraadt, vil kunne forsøge at forlige Parterne, saaledes at Henviisning af Striden til Voldgift undgaa.“

Det er det, der er blevet tilbage af det Posekigeri, som det ærede Medlem var saabange for, og jeg for min Del kan ikke se, at der kan være nogen som helst Fare derved, hverken for Mestrene eller andre, eller at de kan føle sig generet ved, at Nævnen faar denne rimelige Ret til i givet Tilfælde at optræde som en Forligsinstitution, søge at forlige Parterne og bringe Striden ud af Verden, uden at skride til det sidste Mittel, der altid vil være til Raadighed, nemlig Voldgiftsdommen. Jeg begriber for min Del ikke, hvorfor de to Partier, der danner Mindretallet i dette Spørgsmaal, ikke kan tiltræde jette rettelsen af en saadan Institution, for jeg kan ikke se, at der vil blive tilvejebragt noget som helst for Fagene generende eller vanskeligt Forhold, naar Paragraffen har faaet denne Affattelse.

Hvad de andre Ændringer, som Flertallet foreslaar, angaar, vil jeg gerne om den første, som for Resten alle Udvalgets Medlemmer har tiltraadt — nemlig om, at Gartnere skal udgaa i § 1, 1ste Stykke —, sige, at naar vort Parti har tiltraadt dette Ændringsforslag, er det ikke ud fra den Betragtning, at det er unødigt at træffe Bestemmelser vedrørende Gartnerlærlinge, men ud fra den Betragtning, at til dette Fag knytter sig ret vanskelige Forhold, saaledes at det ikke godt kan komme ind under denne Lovs Bestemmelser. I 1921 indgik der til det da siddende Folketingsudvalg en Skrivelse fra Almindelig Gartnerforening, gaaende ud paa, at man havde behandlet dette Spørgsmaal paa et Møde og ved denne Lejlighed foretaget en Afstemning om, hvorledes man stillede sig til Spørgsmaalet, om, hvorvidt Gartnerelever skulde ind under almindelige Lærlingeforhold. Ved den Afstemning var der 10, der stemte for, at Gartneriet skulde ind under Lærlingeloven, 46 udtalte sig imod dette, men saa gerne eller havde i alt Fald intet mod, at Gartnerelevernes Uddannelse ord-

nedes ved Lov, men ved en Lov afpasset efter Gartneriets særlige Vilkaar. Det er for øvrigt den Opfattelse, vi har, at dette burde ordnes ved særlige Lovbestemmelser, da det omfatter Forhold, som ikke kan komme ind under de almindelige Regler, der maa være gældende for Lærlingeforholdet. For det første foregaar Gartnerelevernes Uddannelse almindeligvis ikke paa eet Sted, og der er særlige Forhold at tage i Betragtning, naar man skal lovgive paa dette Omraade. Vi vil derfor fra vor Side henstille til den højtærede Socialminister at tage dette Forhold op til Undersøgelse, eventuelt ad Aare fremsætte et Lovforslag, hvor Gartnerelevernes Forhold ordnes gennem en særlig Lov.

Til Slut vil jeg gerne udtale, at jeg har den Opfattelse, at naar denne Lov med de af Flertallet foreslaaede Ændringer vedtages, vil det være en Lov, som ikke alene er forsvarlig, set ud fra et Lærlingestandpunkt, ud fra dette, at man skal træffe Bestemmelser, som beskytter Lærlingene, men som ogsaa fornuftige Mestre, af dem, der uddanner Lærlinge, vil kunne tiltræde. Jeg har den Opfattelse, at der hos de mindre Haandværkere og næringsdrivende, som kommer ind under Lovens Bestemmelser, er en voksende Erkendelse af, at det vil være gavnligt hurtigt at faa truffet Bestemmelser, som de kan indrette sig efter i den kommende Tid, og jeg har i Modsetning til Venstre den Opfattelse, at med de af Flertallet foreslaaede Ændringer vil det blive en Lovgivning, der vil virke ikke skadeligt, men gavnligt, til Held for vor Lærlingeuddannelse og virke til at bringe Ro indenfor hele dette Forhold og i nogen Grad fjerne den Uro, der findes indenfor Mestrenes Kreds, fordi man ikke rigtig ved, hvorledes det vil arte sig i den kommende Tid.

Trier: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremhævede, at Fabriktilsynet havde Tilsyn med Lærlinge. Det er paa en vis Maade rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at det ikke har det allermindste Tilsyn med Lærlingeuddannelsen. Det har imidlertid ikke hindret, at der til Fabriksinspektøren og Tilsynsassistentterne ustandselig er kommet Henvendelser om det ene og andet, der ikke passede, i Lærlingeforholdet, mangelfuld Uddannelse, Misligholdelse af Kontrakter. Fabriktilsynets Personale har altid maattet sige: Det kommer os ikke ved; det kan vi ikke tage Stilling til, henvend Dem til Politivirigheden, til Voldgiftsretten, og Svaret er i Regelen: Det har vi ikke Lyst til, de Institutioner har vi ikke Tillid til. Derfor